

عنوان مقاله:

تبیین حوزه معنایی واژه مبین در قرآن کریم

محل انتشار:

کنفرانس جهانی مدیریت، اقتصاد حسابداری و علوم انسانی در آغاز هزاره سوم (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

عزت ملا ابراهیمی - دانشیار دانشگاه تهران

فاطمه قهرمانی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

از آنجایی که واژه ها تحت تاثیر عوامل مختلف فرهنگی، اجتماعی و محیطی قرار می گیرند و به دنبال آن تغییراتی در معانی آنها به وجود می آید، شناخت این تغییرات و دلالت‌های معنایی آن در فهم متون امری ضروری به نظر می رسد. چه، مفهومی که از یک واژه دریافت می شود، نمی تواند مقصود گوینده کلام از بیان این سخن باشد. از این رو آشنایی با معانی حقیقی و مجازی واژگان، ما را از برداشت نادرست رهایی می بخشد. توجه به این مهم در درک و فهم آیات قرآن از اهمیت ویژه ای برخوردار است. زیرا قرآن به زبان عصر نزول سخن می گوید و برای فهم واژگان قرآن باید معانی واژه ها در عصر نزول و اقوام و قبایل مرتبط با منطقه و فضای نزول قرآن را به دست آورد. از این رو نگارندگان در این پژوهش که به روشی توصیفی - تحلیلی انجام شده است، بر آنند تا نخست به ارائه توضیح مختصری درباره علم معناشناسی بپردازند. سپس با استفاده از منابع معتبر تفسیری قرآن کریم، کاربرد واژه مبین به همراه موصوفات مختلف را بررسی و دلالت‌های معنایی آن را تبیین کند. از یافته های پژوهش بر می آید که این واژه در آیات مختلف قرآن کریم، سیر تحول معنایی را پشت سر نهاده و افزون بر معنی آشکار در معانی دیگری نیز به کار رفته است.

کلمات کلیدی:

حوزه معنایی، قرآن، روایت، معنای اصلی، معنای نسبی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/524755>

